

Under restaureringen af Vroue kirke 1982-84 fandtes under gulvet en række mønter, bl.a. en såkaldt 'brakteat', dvs. en mønt, der kun er præget på den ene side. På illustrationen er Vroue-mønten den øverste af de viste.

I Nationalmuseets bog »Tusindtallets Danske Mønter« side 42 beskrives den omtalte mønt således:

»Der eksisterer et ganske ejendommeligt, ensidigt møntstykke med et kongebillede en face af umiskendelig tysk inspiration, nærmere betegnet Henrik III (1039-56). Indskriften er »BENNO ME FECIT«. Metallet er ikke sølv, men en slags messing. Man har længe ment, at stykket må have sin oprindelse i Tyskland, hvor det er fundet flere gange.

Imidlertid foreligger der nu efterhånden fem stykker, der stammer fra Danmark inden for de grænser, som det havde i 1000-tallet. Der er fundet ét eksemplar i Hedeby, ét i Lund, ét i Roskilde, ét i Viborg ved Søndersø og endelig ét i Vroue kirke nær Viborg. Udseende og størrelse varierer, det samme gør indskriften. Stykkerne fra Vroue og Lund har indskriften »VECIT«, hvad der kunne tyde på, at de virkelig er tyske, da »v« jo på tysk udtales som »f«.

Men man har været inde på den tanke, at de - på grund af det store antal fund her i landet - også kunne være fremstillet ved et dansk møntsted. Her må interessen samle sig om stykket fra Viborg Søndersø, der er større end de øvrige, og som på den blanke bagside har spor af fæste til nål. Indskriften synes være gjort af en person, som var langt fra sikker i det latinske. Også den detalje, at »o«erne er udfyldt med en prik nikker vi genkendende til. Dette stykke kan muligvis være en dansk efterligning af Benno-stykkerne.

Men hvem er denne Benno? Der har været givet flere bud på det. Normalt plejer man at pege på en gejstlig af dette navn, hvis karriere gik over Hildesheim og Goslar for 1068 at slutte som biskop i Osnabrück (død 1088). Men man kunne også komme med et andet forslag, nemlig den meget betydelige biskop i Hildesheim, Bernward (993-1022), hvis kulturelle og administrative indsats var epokegørende. Han blev senere helgenkåret, og man kunne opfatte messingstykkerne som en slags valfartstegn erhvervet ved at besøge den hellige mands grav. Ideen kan støttes af, at Benno er den latinske form af Bernwards navn.«

